

Stanovisko projektu Kecejme do toho – strukturovaný dialog mládeže

Téma: **Sexuální výchova na školách**

Mladí lidé zapojení do projektu Kecejme do toho vyjádřili silnou podporu výuce tzv. sexuální výchovy na školách. První co by se ale mělo změnit je samotný název oblasti, neboť zdaleka nepostihuje potřebnou látku, která by měla být dle jejich názoru vyučována. Vyučování by se mělo více zaměřit na vztahy, partnerskou výchovu/vzdělávání, roli a funkce rodiny, tvorbu osobních hodnot apod. Zvláštní pozornost by měla být kladena na vhodnost a osobní rozvoj a pohodu jedince.

Doporučení účastníků projektu:

- Oblast výuky by se neměla jmenovat jen sexuální výchova, ale např. *Sexuální výchova a vztahy*.
- Stupně vzdělání a základní oblasti výuky, které by měly být obsaženy:

Mateřská školka:

- rodina, vzájemné soužití a vztahy, příchod dětí na svět (stravitelnou, ale reálnou formou)
- zaměření zejména na diskusi s rodiči

Základní škola – 1. stupeň:

- vztahy a rodinná výchova
- vztahy v rodině (včetně vztahů s rodiči, sourozenci, problematiky domácího násilí a problému týrání dětí – nestrašit, ale informovat a poradit jaké jsou možnosti řešení, kam se obrátit apod.)

Základní škola – konec 2. stupně:

- „randění z pohledu holek a kluků“
- kompromis a komunikace ve vztahu, konflikty ve vztahu, odlišné vnímání světa žen a mužů a vzájemné porozumění, sex jako součást vztahu – jeho funkce, ale i význam ve vztahu, nástrahy a nebezpečí
- legislativní rámec v této oblasti – filozofie přebírání zodpovědnosti a nabývání práv, zákonná hranice povolení sexuálního styku – co znamená zákonná hranice povolení pohlavního styku?
- rodina: ne/plánované těhotenství, péče o dítě, svatba, rodinné problémy, adopce
- využití modelových situací/metody divadla fórum: seznámení, jak pozvat na rande, jak probíhají přípravy, odmítnutí – co to znamená a jak reagovat, jak se s ním vypořádat, ...
- prevence: nemoci (seznámení s nemocemi včetně obrazového materiálů – nicméně obrázky by měly být na dobrovolném rozhodnutí jednotlivce, zda-li je chce vidět či ne), ochranné prostředky – kondom, antikoncepce její klady a zápory, např. u hormonální antikoncepce vliv na tělo člověka apod.
- seznámení s příručkami pro mladé, základy sexu (polohy nerozebírat, ponechat na samostudium z vhodných zdrojů – příručky pro mladé, téma masturbace – vyvracení mýtů, nehodnotit – faktické klady a zápory)
- biologie člověka – fyziologická funkce u žen a mužů, rozdíly a smysl, pohlavní ústrojí a péče o ně a o tělo.
- Problematika pohlaví a genderu, odlišné sexuální orientace – nesoudit, pouze vysvětlit fakticky.
- Sexuální atributy v reklamách a jejich zneužívání marketingem jakožto cílená zbraň

Střední škola:

- opakování bloku prevence – rozšířit dle věku zejména o různé odchylky a úchytky – nesoudit, ale informovat o nich, prohloubit informace o problematice genderu, zabývat se výchovou k toleranci jak sexuálních menšin, tak obecnou tolerancí odlišností v kontextu historie. Dále by se měl rozšířit i obrazový materiál spojený s výukou.
- Příručky a literatura o sexu: informovat o knihách, které se problematice vztahů a sexu věnují např. ukázat i Kámásútru a zmínit její obsah, ale i další příručky a díla zabývající se sexuální problematikou jak v historii, tak v současnosti a to včetně literárních děl, např. Nana od E. Zoly, apod.
- Orgasmus a sexuální uspokojení u žen a mužů, sexuální uspokojení jako smysl sexu nebo vyvrcholení vztahu?
- problematika prostituce, různé modely řešení
- Sexuální atributy v reklamách a jejich zneužívání marketingem jakožto cílená zbraň
- Jak různé názorové proudy ve společnosti vnímají sex – masová kultura, věřící, konzervativně smýšlející lidé, liberálně smýšlející lidé, ...

Při sexuální výchově by měla být ze začátku navozena přátelská atmosféra a mělo by být zdůrazněno, že záleží pouze na svobodném rozhodnutí žáka, zda se dané části výuky chce účastnit nebo nikoliv. Škola by měla využívat především externích lektorů k zajištění objektivitu, nejlépe bez přítomnosti učitelů na hodině. O metodách by škola měla informovat rodiče. Pokud by se jednalo o speciální programy – měl by být jasný obsah, jméno lektora a základní metody výuky. Pokud rodič a dítě nemají zájem se daného programu účastnit, nemělo by být dítě nuceno. Toto pravidlo by mělo platit zejména u zpoplatněných externích přednášejících či výukových materiálů. V ideálním případě by měla mít každá škola vypracovanou koncepci jak a v této oblasti hodlají své žáky vzdělávat a tato koncepce by měla být přístupná rodičům při rozhodování, zda-li na danou školu své dítě přihlásí či ne.